

Proceon heeft plusklas voor kinderen vanaf groep 3 op basisschool in Laren

'Leren falen goed voor toekomst'



IN HET ZONNETJE

Mensen die dagelijks hun werk doen, en vaak met veel plezier, zijn geen nieuws. Toch willen wij elke week zo'n persoon voor even 'in het zonnetje' zetten.

'Nooit zoveel geleerd als ik was blijven werken'

NAARDEN - Sinds een jaar of drie is een groot deel van haar week gevuld met vrijwilligerswerk. De zestigjarige AnneMarie Tydeman uit Naarden-Vesting heeft vanaf haar studietijd altijd al wel een bestuursbaantje gehad, vaak rond kinderen (bestuur peuterspeelzalen, MR basisschool) of bij verschillende vrouwenverenigingen waar ze lid van is.



AnneMarie Tydeman.

contact met mensen met dementie en mantelzorgers. Bij elke contact valt het me weer op hoe zwaar hun rol is. Goede ondersteuning door artsen, casemanagers en vrijwilligers is daarbij van groot belang. Een gesprek met een vrouw met de ziekte van Alzheimer zal AnneMarie nooit vergeten. „We waren aan de praat geraakt over de moeilijkheden in haar leven.

„Tot mijn grote verdriet viel drie jaar geleden mijn baan opeens weg. Gelukkig werd ik al snel gevraagd om secretaris van de kerkenraad (scriba) te worden in de gemeente die het grote geluk heeft in de Grote Kerk van Naarden te mogen 'kerken'. Een vrijwilligersbaan die niet altijd eenvoudig is, maar veel voldoening schenkt. Daarnaast is AnneMarie ook actief op zoek gegaan naar 'iets' voor Alzheimer Nederland. „Dementie is de grootste volksziekte aan het worden en ik zag dat het taboe een beetje aan het verdwijnen was. Daarom wilde ik hier graag iets mee doen. Het regiobestuur Gooi en Omstreken bleek een vacature te hebben, dus werd ik al snel secretaris. Volgens AnneMarie heerst er een heel open sfeer met erg enthousiaste, soms zelfs fanatieke medestuurlieden. „Door een bezoek aan onze Alzheimer Cafés en via de regionale Alzheimertelefoon, die nu drie jaar op mijn aanrecht 'woont', heb ik ook regelmatig

Toen zei ze opeens: „Weet u, ik ben ook heel dankbaar dat ik deze ziekte heb gekregen. Ik heb nog nooit in mijn leven zoveel liefde ontvangen. Wat een les! Dat vind ik toch het mooiste van dit werk: ik heb zoveel geleerd de laatste drie jaar, dat was me nooit overkomen als ik gewoon was blijven werken. Over de toekomst is AnneMarie vrij optimistisch met betrekking tot het vrijwilligerswerk. „Steeds meer recent gepensioneerden hebben nog veel te veel energie en ideeën om 'achter de geraniums' te kruipen. Zij willen een zinvolle invulling aan hun leven geven. Ik ben ervan overtuigd dat als vrugende organisaties zich een beetje aanpassen ook de jongeren veel vrijwilligerswerk zullen blijven doen, ondanks de drukte die het tweeverdienersbestaan met zich meebrengt. NATASCHA DE GRAAF Weet jij iemand die je graag 'in het zonnetje' zou willen zetten, mail dan naar redactie@gooieneemlander.nl

LAREN - Voor buitenstaanders lijkt het begreepswaardig: een meer- of hoogbegaafd kind hebben. Maar de realiteit is soms lastig. Want doordat een kind zo makkelijk dingen oppikt, heeft het geen of foute leerstrategieën. Ook kan de leerling een laag zelfbeeld hebben, omdat hij of zij zich een buitenbeentje voelt door de snelle ontwikkeling. Voor zo'n kind kan een ochtend of middag in de plusklas een uitkomst zijn. Basisschool De Scheper in Laren heeft zo'n plusklas sinds dit schooljaar al vanaf groep 3.

Frauke Lockfeer is de leerkracht die de plusklassen lesgeeft. Klassen, want ze heeft er twee: maandagochtend tien kinderen uit de bovenbouw, maandagmiddag acht kinderen uit de onderbouw. Ze legt uit dat een kind met een zeer hoog IQ niet automatisch in een plusklas wordt geplaatst. „We zitten hier in een gebied met veel vrij hoogopgeleide ouders, die vaak ook intelligente kinderen hebben. Er zijn genoeg kinderen in de klassen die qua intelligentie prima in een plusklas zouden passen, maar die eigenlijk geen extra zorg nodig hebben. Ze kunnen prima uit de voeten met de verbreding en verdieping die ze in de klas aangeboden krijgen. Je wordt als leerling alleen in een plusklas toegelaten als er een zorgdoel is en als er aan die zorg in een reguliere klas niet helemaal voldaan kan worden. Als je bijvoorbeeld bepaalde leer- of werkstrategieën aangeleerd moet krijgen. Andere doelen van de plusklas zijn: uitgedaagd worden op je eigen niveau/interesse en omgaan met gelijkgestemde



Frauke Lockfeer met een aantal leerlingen uit de plusklas.

kinderen. „Hoogbegaafde kinderen hoeven bijna niet te leren. Ze hebben de neiging om slordig te worden, omdat ze aan één woord genoeg lijken te hebben. Ze kunnen soms moeilijk naar medeleerlingen luisteren en met hen samenwerken. Ze snappen wat ze moeten doen al veel eerder dan andere kinderen. Dat kan soms tot conflicten leiden.

Origami
De kinderen krijgen in de plusklas niet alleen andere lesstof aangeboden die veel meer pro-

bleemoplossend is, ze leren soms ook een vreemde taal (Frans, Engels of Italiaans) en krijgen filosofie. „We beginnen altijd met een kort kringgesprek naar aanleiding van een filosofische stelling of een luister- of beeldfragment of iets bijzonders”, schetst Lockfeer de les. „Soms bereidt een tweetal elke keer een proefje voor dat in de klas wordt uitgevoerd. Ook is er elke zes weken een nieuw project of thema waaraan gewerkt wordt, zoals zintuigen, Darwin of geologie. Verder gaan we filosoferen en besteden we

aandacht aan studievoordigheden. „De materialen die ze in de plusklas aangeboden krijgen, vormen voor de hoog- en meerbegaafde kinderen een echte uitdaging. Ze worden niet meer stapsgewijs bij de hand genomen, maar moeten zelf creatief leren denken. Ze krijgen opdrachten waar meer dan één oplossing bij nodig is. Origami maken, is bijvoorbeeld iets wat ze heel lastig vinden. Ze gaan zo snel, dat ze stappen overslaan. Maar dat kan niet bij origami. Dat is echt iets wat je

stap voor stap moet doen. Als je een stap overgeslagen hebt, moet je weer terug. Met dit soort opdrachten leren kinderen falen. Dat is niet makkelijk, maar het is wel goed. Want juist bij hoogbegaafde kinderen zie je dat ze op de middelbare school in de problemen komen. Dan moeten ze opeens toch wel leren. Als je dat op de basisschool nooit geleerd hebt, is de kans op falen groot. En de setting waarin dat dan gebeurt, is niet prettig. De reden waarom op De Scheper al kinderen vanaf groep 3

IQ

De plusklas is niet alleen voor de leerlingen van school die bij Proceon zijn aangesloten. Ook andere kinderen mogen onder schooltijd aan de plusklas meedoen. Medewerking van de school en de leerkracht is wel een voorwaarde. De leerkracht moet namelijk aan de leerling tijd geven om opdrachten uit de plusklas in reguliere lestijd te maken. Voorheen werd een IQ van minimaal 125 als uitgangspunt genomen. Dat is veranderd. Proceon gebruikt nu het digitaal handelingsprotocol hoogbegaafdheid van pedagogoog en hoogbegaafdheidsdeskundige Eleonor van Gerven. Ouders en leerkracht moeten gegevens over het kind in een digitaal dossier invullen. Verder is er ook een gesprek tussen de plusklasleerkracht en de ouders en het kind. Kosten voor de intake bedragen € 175. Deelname aan de plusklas kost € 80 per maand (dat is voor vier lessen van twee uur, dus tien euro per uur).

naar de plusklas kunnen, is om te voorkomen dat ze gefrustreerd raken of slordig gaan leren. Kinderen moeten vanaf het begin van de basisschool erkend worden in hun talent. Lockfeer: „Vroeger zou je een hoogbegaafd kind een klas laten overslaan. Maar dat doen we nu nog maar zelden. In de klassen wordt op drie niveaus gewerkt. Er is veel aandacht voor het verbreden en verdiepen van de stof. Versnellen is voor weinig kinderen goed. Want intelligentie is bepalend, maar ook het sociaal-emotioneel welbevinden. Alleen als het hele plaatje klopt en alle partijen het willen, kan een kind een klas overslaan.”

Van huiswerk naar Facebook en Whatsapp en weer terug 'Op internet ook veel gepest'

DOOR CHRIS THUIJSSEN HILVERSUM - Tot middernacht via je telefoon Facebooken, wat voor effect heeft dat op je concentratie? En is het wel slim om je foto's zonder nadanken de wereld in te twitteren? Mediacoach Muriel Warners behandelt dit soort vragen tijdens gastlessen op verschillende scholen, ook in het Gooi. „Ik wil de mediawijsheid van kinderen, ouders en docenten bevorderen.”

Vorige week gaf ze nog een gastles over cyberpesten op een school in Hilversum, in het kader van de Week tegen het pesten.

„Als het over pesten gaat, hebben mensen het meestal over offline pesten. Pesten op het schoolplein. Op internet wordt ook veel gepest, maar dat is nauwelijks zichtbaar; het vindt niet fysiek plaats op het schoolplein. Vaak zijn er echter wel klasgenoten bij betrokken en kunnen online peststerijen veel effect hebben op een kind”, zegt Warners.

En dat geldt eigenlijk voor alle thema's die ze in haar gastlessen behandelt. Ouders en docenten kunnen niet goed controleren hoe kinderen met social media omgaan en wat voor effect het gebruik op hen heeft. „Vroeger was dat gemakkelijk. De computer stond in de huiskamer en ouders konden in de gaten houden waar een kind mee bezig was, op welk moment hij dat deed en hoe lang dat duurde. Nu hebben bijna alle kinderen een mobiele telefoon, die ze tijdens het maken



Muriel Warners geeft een gastles in Hilversum.

FOTO STUDIO KASTERMANS

van hun huiswerk of in bed ongemerkt kunnen gebruiken”, zegt de voormalig journalist en communicatie- en mediacoach. Al zijn er veel kinderen die goed weten hoe ze met hun mobiele telefoon en social media moeten omgaan, er is ook een grote groep die dat niet weet. Warners: „Veel kinderen gaan van hun huiswerk via Facebook naar een whatsapp-conversatie en weer terug. Hier-

door worden ze moe en kunnen ze zich slecht concentreren. Voor Facebook heb je geen goede concentratie nodig, maar voor het lezen van een boek wel.”

„En, ook belangrijk, hoe ga je met elkaar om online? Dat is anders dan in een face-to-face-gesprek. Er kunnen snel misverstanden ontstaan, bijvoorbeeld als een grapje verkeerd wordt begrepen. Bovendien is het makkelijker om zomaar dingen te roepen. Dat verhardt en kan

snel uit de hand lopen. Tijdens mijn lessen praten we daarover en doen we oefeningen. Het gaat vooral om reflectie en bewustwording. Wat voor effect heeft het als je tot middernacht actief bent op Facebook? Dan ben je de volgende dag niet fit. Wat gebeurt er als jij een foto van iemand anders zonder overleg op Twitter zet? Dat is wat ik tegen ouders zeg: praat erover. De begeleiding op het emotionele vlak is heel belangrijk.”

LEZERS SCHRIJVEN

Brieven van lezers zijn welkom. Houdt u er rekening mee dat de lengte beperkt blijft tot 250 woorden en dat het een onderwerp betreft waarover de krant heeft bericht. De redactie heeft het recht bijdragen te weigeren of in te korten. Insturen kan ook via e-mail naar brieven@gooieneemlander.nl met vermelding van uw postadres.

SNS-bank

Het artikel van Jan Herman Baas over mevrouw Bottenheeft op de voorpagina van donderdag was voor mij aanleiding om deze reactie te sturen. Uiteraard vind ik het meer dan jammer dat het zo dramatisch voor deze dame lijkt af te lopen. Bij het lezen krijg ik echter de indruk dat de schuld bij de regering komt te liggen. Naar mijn mening is het echter de regering die de bank heeft gereed. Zonder die maatregel zouden volgens mij veel meer mensen zijn gedupeerd. Gelukkig is mijn SNS-certificaat/obligatie in december 2012 uitbetaald. Pech dat ik jaren geleden dacht een deel van mijn spaargeld via Legio

Lease veilig te beleggen. Weg dus. Dan spreek ik over meer dan het dubbele van het bedrag dat deze mevrouw kwijt lijkt te zijn. Het is altijd onverstandig om al je geld op één manier te beleggen. Niet voor niets zegt men 'behaalde resultaten in het verleden zijn geen garantie voor de toekomst'. Of met andere woorden: verkeerd belegd geld kan je een goed belegde boterham kosten. Baarn, Wim Velthuisen

Gooise moordenaar

Naar aanleiding van het stukje in de krant over de Gooise moordenaar weet ik nog een leuke anekdote. In de jaren dertig werden de locs vervangen door nieuwe trams en moesten wij op het tramstation in Laren een welkomstlied zingen. Dat luilde als volgt: In Laren, in Laren, in Laren, en op de Dam klonk eens de 'pingpong' van de Gooise tram De oude ging, de nieuwe kwam van Amsterdam naar Laren die bracht de mensen uit de

stad om hier te bedaren. 's-Graveland, H. Stam

Woonlasten

Het is altijd weer interessant te zien hoe de woonlasten in de regio stijgen in het nieuwe jaar. In uw krant van woensdag een overzicht hiervan. Aangenomen mag worden, dat de nodige zorgvuldigheid wordt betracht bij het opstellen van de staattjes. Toch zit er in het staattie 'Ozb eigenaren woning in €' een opvallende fout. In Laren zou het tarief voor de ozb zijn gestegen van 0,0942% in 2012 naar 0,1272% in 2013; een stijging van 35 procent! Een exorbitante verhoging, zeker gelet op het gegeven dat de gemiddelde woz-waarde in Laren op één na (Blaricum) de hoogste is van het land. De gemiddelde Larense woningeigenaar zou hiermee in 2013 aan ozb 0,1272 x 567,372 = € 722 moeten betalen. Gelukkig klopt het tarief niet, dit geldt voor het eigendom van niet-woningen. Het juiste tarief is 0,1024%. Toch vreemd dat deze fout (waardoor Laren het hoogste

tarief kreeg in de regio) niet is opgemerkt.

Zaterdag een artikel met de kop 'Gemeenten fout met te hoge ozb'. Hoe zit dat in Laren? Het ozb-tarief stijgt met 8,7%. Wordt rekening gehouden met de daling van de woz-waarden (gemiddeld 5,4%), dan blijft onder netto stijging van 8,7 - 5,4 = 3,3%, hoger dus dan de grens van 2,76% voor 2013 die het Rijk stelt, de zogenaamde macronorm. Inderdaad dus een overschrijding. Vorig jaar was dat meer. De bruto stijging was 14,18% en de daling van de woz-waarde 3,1%. Een netto verhoging dus van ongeveer 11%, wat duidelijk hoger ligt dan de macronorm van 3,75% voor 2012. Vorig jaar heeft de minister van Binnenlandse Zaken daar weinig mee gedaan. Nu hoorde ik minister Plasterk op televisie zeggen, dat hij hier wat aan gaat doen. We geloofd dat nog? Ik in ieder geval niet, mijn vertrouwen in deze regering is niet zo groot. Laren, B.A.L. van Walstijn Nawoord: de gepubliceerde gegevens zijn aangeleverd door een gemeentewoordvoerder.

JUFI



Gehoorzaam

streven nu naar de volgende top tien van eigenschappen in de opvoeding: eerbijheid, rekening houden met anderen, rechtvaardig, verantwoordelijk, behulpzaam, zelfstandig, open, kritisch, zelfbewust en actief. Hoewel gehoorzaamheid door de meerderheid niet meer belangrijk gevonden wordt, zegt 69 procent van de ouders wel dat het hedendaagse kind door veel ouders te vrij wordt gelaten. Dat laatste vind ik interessant, want het betekent namelijk dat deze groep van mening is dat andere ouders hun kinderen te vrij opvoeden. Zij zijn voorstander van een strengere opvoeding, maar alleen voor de kinderen van de burens. Het maakt op mij een makkelijke indruk: klagen over Jetje van de Janssens en je eigen koter buiten schot houden. Natuurlijk is het niet eenvoudig om van jouw oogappel te zien dat het een irritante etterbak

is die tegen elke volwassene een grote bek opzet. Want daarmee kom je onvermijdelijk terecht bij je eigen rol als opvoeder. En het is veel moeilijker om je eigen gedrag te veranderen dan te roepen dat de Janssens het anders moeten doen.

De zwakke kant van het onderzoek vind ik dat ouders wordt gevraagd wat ze belangrijk vinden. Dat zegt volgens mij helemaal niets over de manier waarop ze het in de praktijk doen. Wat je in theorie van belang vindt is één ding, het voor elkaar krijgen is een tweede en van veel factoren afhankelijk. Kinderen zijn geen blanco malle waar je alles in kunt stoppen waar jij naar streeft, ouders hebben hun eigen persoonlijkheid en de sociale en culturele omgeving waarin kinderen worden grootgebracht lijkt me ook niet uit te vlakken. En wat is trouwens 'gehoorzaam'? Daar valt ook over te discussiëren. Is dat geen tegenspraak duiden wat in mijn jeugd heel gebruikelijk was? Of is dat gezamenlijk regels en afspraken maken die belangrijk gevonden worden en je daaraan houden?

Deze laatste vorm van gehoorzaamheid lijkt mij toch niet te vermijden in het streven naar de top tien van eigenschappen in de opvoeding.

PIE WETZER
PWETZER@UPCMAIL.NL
WWW.DEOPVOEDJUFFEN.NL

Social media kunnen iets opleveren

DOOR CHRIS THUIJSSEN Mediacoach Muriel Warners probeert de leerlingen niet op een negatieve manier te benaderen - 'daarvoor zijn social media veel te leuk' -, maar ze wil vooral laten zien hoe social media iets kunnen opleveren. Zo is er, als je weet wat betrouwbaar is en wat niet, veel nuttige informatie vindbaar op internet. Daarnaast zouden kinderen via Twitter politieke figuren kunnen volgen en vragen kunnen stellen of op

Facebook een huiswerkgroep starten. Oudere kinderen zouden, met het oog op hun toekomst, zelfs al kunnen beginnen met netwerken via social media. „Dat zijn aspecten waarvan je zoveel kunt leren”, vertelt Warners. „Daar heb je later, als je gaat studeren of werken, veel profijt van.” Reacties van leerlingen op de gastlessen zijn volgens Warners verschillend. „Het ene kind denkt zelf al goed na over mediagebruik, alleen of samen

met de ouders. Andere kinderen horen tijdens zo'n les veel nieuwe dingen, zij hebben die begeleiding echt nodig. Maar het heeft ook te maken met een eigen interesse. Sommige kinderen gaan nu eenmaal liever voetballen dan twitteren. Ik streef ernaar alle kinderen leuke en interessante lessen te geven, die ze vervolgens mee naar huis kunnen nemen.” De mediacoach betreurt het dat scholen zelf niet meer doen om mediawijsheid te

bevorderen. „Gastlessen alleen zijn niet genoeg. Scholen zouden het als vak of project moeten aanbieden, of geïntegreerd in een vak. Docenten zijn na mijn lessen vaak erg enthousiast, maar ze zitten vaak vast aan een bepaald lesprogramma en directies zien het belang niet altijd. Dat is heel jammer. Vooral voor scholen die toch bij het Mediapark en Beeld en Geluid (verbonden aan Media-wijzer.net) liggen is het een must, lijkt mij.”